

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 20. S. Athanasius Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

ciunt. Cavete etiam, ne vos Eusebiani de-Sæculum IV.
 cipiant, qui forte clientem suum apud vos A. C. 341.
 laudabunt. Cæterum quomodo Gregorius
 Arianum se esse veget? cum Ammon ille
 Gregorii epistolas manu sua signet, quem
 Beatus Alexander jam diu propter impie-
 tatem suam Fidelium communione ejecit?
 rogo vos, per quidquid possum, ut mihi re-
 spondeatis, & impios damnetis, sic enim
 Clerus noster, & populus de vestra unione
 lati solatium capient, & rei ad pæniten-
 tiam provocabuntur.

§. XX.

S. Athanasius Romæ.

Sanctum Athanasium Romæ advenien- Athan. ap.
 tem multi primæ nobilitatis amice. p. 677.
 exceperunt, Eutropia Imperatorum affi- 978.
 nis, Abuterius, & Sperantius; Julius Pa- Mart. 7.
 pa aliquando Deo gratias reddere audi- Off.
 tus est, quod sibi concessum fuerit, nosce-
 re tantum virum. Julius Marco Papæ Pagi. an.
 successerat, septima Octobris anno 336 336. n. ib.
 defuncto. Sacra Sedes vacavit menses p. 675.
 quatuor, & Julius 18. Jan. anno 337
 electus fuerat; atque tunc a quatuor
 annis Sedi Romanæ præerat. S. Atha-
 nasius, causæ suæ curam Ecclesiæ relin-
 quens, nihil potius habebat, quam Divi-
 nis interesse Officiis. Quosdam Mona-
 chos secum adduxerat, inter quos erant

D d 3

Ammo-

Sæculum IV. Ammonius, & Isidorus. Ammonius
A. C. 341. curiositatis vitium in se suppresserat,

Socr. IV. hist. c. 23. nullius ædificii magnificentiam, qua
sub fin. Pal. Lausiac. c. I. Romana inter omnes reliquas latiffime
celebrabatur, conspicere dignaretur;
Iam SS. Petri, & Pauli Ecclesiam ad
I.

Hier. ep. 16. ad Princ. Is cum post hæc vi traheretur, Episcopus
ordinandus, fugit, sibi que auriculam
stram abscidit, ut hac difformitate or
nationem amoliretur. Isidorus in Sac
litteris doctissimus erat, & Theologus ex
marius; mansuetudo singularis virum
iam Gentilibus commendabat. Is Pres
byter exinde ordinatus, & Superior
Nosocomio Alexandrino constitutus et
vixit annos octoginta quinque, quorum
forte vigesimum tertium numerabat, cum
Romam venit. S. Athanasii opera Pro
fessio monastica primo innotuit, eo
tem maxime, quod vitam S. Antonii, tunc
quidem adhuc dum viventis, a se confici
ptam attulisset. Hactenus vita monasti
ca, tanquam nova, contemptui fuerat
hancque Matronæ Romanæ penitus igno
rabant; Marcella omnium prima
exemplo cæteris viam præivit. S. Atha
nasia mensibus decem, & octo Roma
egit, Eusebianorum adventum frustra ex
spectans.

Epist. Jul. ap. Athan. p. 748. Ap. 2. pag. 739. ad Jo. lit. p. 816. Interim Julius SS. Pontifex Eusebia
nos litteris, ut Romam venirent, invita
vit, & adessent Concilio, quod eorum
dele

delegati petierant. Certam diem dixit, qua si non comparerent, suspicionem fraudis non effugerent; Julii epistola ad eos solum data erat, quorum litteras ipsi Martyrius, & Hesy chius attulerant, & suo tantum scripta nomine, quamvis omnes Italiae, & vicinarum Provincia- rum Episcopos eadem secum sentire, compertum haberet. Hanc epistolam duobus ex suis Presbyteris Elpidio, & Philoxeni ferendam tradidit, qui eam Eusebianis Antiochiæ adhuc morantibus reddidere. Illi inexpectatum nuntium, Romæ esse Athanasium, valde mirati, facile intellexerunt, futurum Romæ Concilium juxta canones judicaturum, nul- lum ibi Comitem, nullos ad januam mi- lites excubituros, nihil Imperatoris man- data valitura; igitur conscii, quid a Con- cilio legitimo timere meruissent, Romam ire ausi non sunt; Presbyteris, a SS. Pon- tifice missis, ultra terminum in litteris præscriptum apud se retentis, quartam fidei formulam aliquot mensibus, quam priores scripserant, posteriorem compo- suere, in qua nihil aliud expresse, nisi orthodoxum legebatur, vocem tamen consubstantialis suppressere, quamvis non alium sibi finem in condenda hac formu- la, sicut & in prima, proposuisse videan- tur, quam se ab Arianismi suspitione pur- gare.

D d 4

Mar-

Sæculum IV.
A.C. 341.Sozom. 3.
c. 8.Athanas. de
Synod. p.
894. 895.Athanas. ad
solit. p. 813.
Marcell. lib.
ap. Epiph.
hær. 72. n. 2.

Sæculum IV. Marcellus quoque Ancyranus, nup
 A. C. 342. Antiochiæ damnatus, Romam venit, quo
 cum Papa communicare non dubitavit,
 quippe, qualis esset fides ejus, ex Con
 cilio Nicæno contra Arianos satis const
 bat. Is etiam quindecim menses, adve
 farios suos exspectando Romæ transegit.
 Præter Athanasium, & Marcellum plures
 Episcopi Thraciæ, Syriæ, Phœnicæ, & Pa
 læstinæ, Presbyteri Alexandrini, & ex
 aliis locis Romam se contulerant; inter
 illos Episcopos recensentur Asclepas Gra
 zensis, & Lucius Andrinopolitanus Ari
 norum factione pressi, & Sedibus suis
 pulsæ. Quisquis Episcoporum oppressio
 nem patiebatur, confugium & operam
 SS. Pontifice requirebat, cui Dignitas
 sua & Sedis prærogativa omnium Eccle
 siarum curam suscipiendi tribuebat au
 thoritatem. In hunc modum loquitur
 Sozomenus, & Socrates Scriptores Gra
 eci, atque eo ipso, quod Ecclesiæ Romæ
 adulari voluerint, nullatenus suspen
 di. (*)

Soz. III.
 c. 8.

Socrat. II.
 c. 15.

Epist. Jul.
 ap. Athan.
 p. 751.

§. XX.

(*) Diese Zeilen des Herrn Fleury hat unser Protestant, als ein herrliches Zeugniß wider sich selbst, und seine Glaubensgenossen, redlich übersehen.